

[Per Hækkerup.]

referat i Dagens Nyheder bl. a. om forsvarsspørgsmålet:

„En ting er der grund til at slå fast: vore politiske modstandere kan godt indstille sig på, at konservative og venstre vil være på samme linje i forsvarssagen. Der eksisterer ingen forligsmulighed uden om det konservative folkeparti.“

Nu er vi jo ikke ukendt med, at venstre og de konservative ser forskelligt på adskillige problemer i forsvarssagen. Vi behøver blot at tænke på den sidste besparelse på forsvarsbudgettet, de 60 mill. kr. fra foråret 1957, da de to partier stemte mod hinanden. Men den tid er altså ifølge det ærede medlem hr. Poul Sørensen forbi. Det vil unægtelig være af interesse, om det ærede medlem hr. Erik Eriksen kan afgive en tilsvarende erklæring, at venstre vil være på linje med de konservative, eller om han blot i al stilfærdighed noterer, at de konservative afskriver „livssagen“ og i samarbejdets navn indordner sig under venstres forsvarspolitik. Ikke mindst i betragtning af venstres stilling til tjenestetidsspørgsmålet er den konservative erklæring overraskende. Hidtil har partiet i høj grad lyttet til den militære sagkundskab, og den har som bekendt stillet sig meget skeptisk til det ærede medlem Erik Eriksens tanker i den retning.

Medens jeg er ved de taktiske ofre og forvandlinger, skal jeg også gøre en enkelt bemærkning om striden i det kommunistiske parti. Den har jo vakt en vis opmærksomhed i offentligheden, men ret beset er det et indre personligt opgør, som kun i én henseende kan gøre krav på almindelig interesse. Det viser med al ønskelig tydelighed, hvor overflødig det kommunistiske parti er i dansk politik. Det ærede medlem hr. Aksel Larsens lange erklæring om sine såkaldte afvigende synspunkter afslører, at der mellem ham og den hårde kerne ikke er virkelig dybtliggende ideologiske forskelle. Det ærede medlem er stadig kommunist; han tror uforandret på proletarietets diktatur og forkaster det danske demokrati. Når han kræver ret for det danske kommunistparti til i mindre vigtige anliggender at tilkendegive standpunkter, der afviger fra Moskvas, er det udelukkende for derved at give befolkningen indtryk af, at det

kommunistiske parti er et virkelig dansk parti, der fastlægger sin politik uafhængigt af det store sovjetiske broderparti. Hvis man ikke gør det — er det ærede medlems synspunkt — vinder man ingen tiltro i befolkningen og formår følgelig ikke at standse den rivende tilbagegang, der nu har stået på i det kommunistiske parti i de sidste 12-13 år. Der er altså for det ærede medlem kun tale om nogle taktisk bestemte afvigelser fra den hårde kernes standpunkter. Det kan ret beset ikke interessere os andre. I dette land har vi dog et gammelt ord, der siger, at når krybben er tom, bides hestene.

Til sidst vil jeg gerne give tilslutning til den højtærede statsministers opfordring til samarbejde i det forestående lovgivningsarbejde. Som oppositionen så ofte har forlangt, er det naturligt, at alle tre regeringspartier står bag de lovforslag, den højtærede regering fremsætter. Det udelukker naturligvis ikke forhandling med oppositionen, der vil kunne gøre sig gældende i samme omfang, den har sagligt værdifulde bidrag at tilføre udvalgsarbejdet. Derimod tror jeg ikke, oppositionen skal gøre sig håb om at splitte samarbejdet mellem de tre regeringspartier. Hvis oppositionens indsats begrænses hertil, er samarbejds mulighederne rent akademiske. Men til et sagligt samarbejde er socialdemokratiet nu som tidligere parat.

Erik Eriksen: Før jeg knytter mine kommentarer til de problemer, vi står over for, vil jeg gerne give udtryk for, at vi savner statsministeren i dag. Desværre forhindrer sygdom ham jo i at være til stede, men vi sender vore bedste ønsker om hans snarlige helbredelse og håber snart at se ham her igen.

Den storpolitiske udvikling giver desværre ikke anledning til egentlig fortrosthed. Vi har i år været vidne til resultatløse forhandlinger om en såkaldt topkonference og til det pludselige udbrud af krisen i det mellemste østen. Senest blussede den kinesiske borgerkrig op på ny og har formentlig gjort det klart for enhver, at der ikke i den nuværende stilling findes fornødent grundlag for en varig fred i det fjerne østen. Disse konflikter indebærer alvorlige tilbageslag for de kræfter, der søger at tilveje-